

U.1975.8840

Ø. L. D. 24. april 1975 i anke VII 10/1975

Retspleje 32.3 Strafferet 1.4 Strafferet 25.6

8 måneders fængsel for forsøg på bistand til fremmed efterretningstjeneste (henvendelse til ambassade). Faktuel fravigelse af anklageskrift.

Efter at den russiske ambassade havde modtaget en skrivelse, indeholdende tilbud om oplysninger af interesse for Sovjetunionens efterretningstjeneste, men havde fremsendt skrivelsen til det danske udenrigsministerium, tiltalte T for at have rettet denne henvendelse til ambassaden. I overensstemmelse med den rejste tiltale fandtes T skyldig i overtrædelse af strfl. § 108, stk. 1, jfr. § 21, idet anklageskriftet dog blev fraveget med hensyn til angivelsen af gerningstidspunktet. Han idomtes fængsel i 8 måneder. [1]

Af anke VII 10/1975 fremgik, at T, der var født 30. maj 1946 og ikke tidligere straffet, i henhold til påtalebeslutning fra justitsministeriet var sat under tiltale for overtrædelse af straffelovens § 108, stk. 1, jfr. § 21, ved en dag i begyndelsen af juli 1974 at have sat sig i forbindelse med Sovjetunionens ambassade i København og tilbudt dette lands efterretningstjeneste at tilvejebringe oplysninger, som kunne være af interesse for det fremmede efterretningsvæsen, der derved ville blive hjulpet til at virke indenfor den danske stats område, idet han til dokumentation af sin duelighed gav oplysninger om sin tjeneste i den danske hær og sit kendskab til militære anliggender og vedlagde en plan for et kursus i militære kampopgaver som led i en revolutionær magtovertagelse.

T nægtede sig skyldig og forklarede bl. a. at han, som stammer fra København, i 1966 tog studentereksamen. I 1966-1968 afjente han sin værnepligt ved Livgarden. Han var herunder i 1966-1967 på sergentsskole i Sønderborg, hvorefter han som sergent kom på kontor i Livgardens stab.

I 1968 begyndte han at læse økonomi på Københavns universitet. Efter 2 års forløb gik han over til kultursociologi, hvormed han ophørte i 1971. Vistnok i august 1971 blev han ansat ved Københavns kommunes behandlingsarbejde for narkomaner, hvor han var i ca. 1½ år. - - - Efterhånden tog han bopæl i nærheden af Aalborg, idet han i medfør af sit nævnte arbejde havde til opgave at fremskaffe familieplejepladser i Jylland. Han var en overgang ansat på en sodavandsfabrik - - - og derefter med til som lærer at nystarte en lilleskole i - - -. I det sidste år indtil anholdelsen den 28. september 1974 i Horsens var han arbejdsmand på et værft. Han var i knapt 3 år indtil 1973 medlem af hjemmевærnet - - -. Han har aldrig haft noget specielt forhold til militæret, men meldte sig til hjemmевærnet, fordi han godt kunne lide at komme på øvelser. Når han meldte sig ud af hjemmевærnet, var det, fordi han efterhånden var blevet træt af at lege soldat.

På et tidspunkt har tiltalte skrevet en indmeldelsesblanket til Danmarks kommunistiske parti, men det blev aldrig til noget med at blive medlem.

Af sagen fremgik videre, at den russiske ambassade i København 3. juli 1974 sendte det danske udenrigsministerium et modtaget brev med bilag, idet man anførte, at indholdet ikke vedkom ambassaden. Brevet var underskrevet med et navn, som ikke var T's, og underskriveren angav bl. a. at have haft adgang til det danske forsvars militære planer og at have arbejdet med uddannelse af kamppatruljer, by-guerillalær m. m. Han foreslog et møde den 28. september kl. 10.45 på et nærmere angivet sted i Horsens og opgav teksten på en annonce, som skulle indrykkes i et bestemt nummer af »Land og Folk« til bekræftelse på, at

man ønskede at mødes med ham. I brevet var tillige opgivet de »køndeord«, der skulle udveksles ved mødet.

Efter at politiet havde ladet annoncen indrykke som anført, tog en kriminalbetjent opstilling på det i brevet nævnte mødested den 28. september 1974 kl. 10.45 og anholdt T, der da indfandt sig og udtalte »køndeordene«.

Ved Københavns byrets 6. afdelings dom 19. december 1974 blev T fundet skyldig efter anklageskriftet, dog at det ikke fandtes bevist, at materialet var blevet afleveret til ambassaden i juli måned. Retten fandt det imidlertid uden betydning for skyld- og sanktionsspørgsmålet, om materialet var blevet afleveret i begyndelsen af juli eller noget tidligere, jfr. rpl. § 929, stk. 1 og § 908, stk. 4. T blev idomt fængsel i 1 år.

Dommen blev anket af T til frifindelse, subsidiært formildelse.

885

Ved Ø. L. D. 24. april 1975 blev dommen stadfæstet med hensyn til skyldbedømmelsen, herunder med hensyn til fravigelsen af anklageskriftets gerningstidsangivelse. Straffen blev derimod nedsat til fængsel i 8 måneder.

I. Jfr. U 1959 718/2, U 1960 906 H og U 1966 204